

Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 18 września 2020 r.

o zmianie ustawy o ochronie zwierząt oraz niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) po pkt 3 dodaje się pkt 3a–3c w brzmieniu:

„3a) „kocie rasowym” – rozumie się przez to kota o odpowiednim dla rasy fenotypie, który posiada rodowód wpisany do rejestru prowadzonego przez Unię Felinologii Polskiej lub rejestru rodowodowego uznawanego przez ten związek;

3b) „kojcu” – rozumie się przez to ogrodzoną przestrzeń przeznaczoną do utrzymywania psa poza pomieszczeniem mieszkalnym z dostępem do światła dziennego, uniemożliwiająca wydostanie się psa poza teren, posiadającą zadaszenie oraz co najmniej w połowie swojej powierzchni utwardzone podłoże;

3c) „kolczatce” – rozumie się przez to typ obroży, której wystające ogniwa skierowane są w stronę szyi zwierzęcia;”;

b) po pkt 10 dodaje się pkt 10a w brzmieniu:

„10a) „psie rasowym” – rozumie się przez to psa o odpowiednim dla rasy fenotypie, który posiada rodowód wpisany do Polskiej Księgi Rodowodowej prowadzonej przez Związek Kynologiczny w Polsce albo do zagranicznego rejestru rodowodowego uznawanego przez ten związek;”;

c) pkt 20 otrzymuje brzmienie:

„20) „zwierzętach wykorzystywanych do celów specjalnych” – rozumie się przez to zwierzęta, których profesjonalna tresura oraz używanie odbywa

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, ustawę z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach, ustawę z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego, ustawę z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia, ustawę z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, ustawę z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody oraz ustawę z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich.

się na podstawie odrębnych przepisów, regulujących szczegółowe zasady działania jednostek Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej, Państwowej Straży Pożarnej i innych formacji oraz podmiotów podległych lub nadzorowanych przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych, Służby Więziennej, Krajowej Administracji Skarbowej, Straży Ochrony Kolei, straży gminnych, jednostek ratownictwa oraz regulujących zasady szkolenia i wykorzystania psów – przewodników osób ociemniałych;”;

- 2) w art. 6 w ust. 2 w pkt 19 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 20 w brzmieniu:

„20) przesyłanie żywych zwierząt w przesyłkach pocztowych lub kurierskich, za wyjątkiem przewozu zwierząt przez podmioty organizujące wyłącznie profesjonalne przewozy zwierząt i gwarantujących im opiekę oraz zachowanie ich dobrostanu podczas podróży.”;

- 3) w art. 7:

- a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W przypadkach niecierpiących zwłoki, gdy dalsze pozostawanie zwierzęcia u dotychczasowego właściciela lub opiekuna zagraża jego życiu lub zdrowiu, organizacja pozarządowa wpisana na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1, w asyście policjanta, strażnika gminnego lub lekarza weterynarii, odbiera mu zwierzę, zawiadamiając o tym niezwłocznie wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w celu podjęcia decyzji w przedmiocie odebrania zwierzęcia. W razie stwierdzenia przez policjanta, strażnika gminnego lub lekarza weterynarii braku zagrożenia życia lub zdrowia zwierzęcia, odstępuje się od odebrania zwierzęcia.”,

- b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Każdy, w przypadku, gdy działanie lub zaniechanie właściciela bezpośrednio zagraża życiu lub zdrowiu zwierzęcia, może, po uprzednim telefonicznym zawiadomieniu Policji lub straży gminnej, odebrać zwierzę właścicielowi. Zwierzę niezwłocznie przekazuje się Policji lub straży gminnej. O zabraniu zwierzęcia Policja lub straż gminna niezwłocznie zawiadamia wójta (burmistrza, prezydenta miasta), w celu podjęcia decyzji w przedmiocie odebrania zwierzęcia.”,

- c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, 3 i 3a, kosztami udziału lekarza weterynarii, transportu, utrzymania i koniecznego leczenia zwierzęcia obciąża się jego dotychczasowego właściciela lub opiekuna. W przypadkach, o których mowa w ust. 1, 3 i 3a, jeżeli interwencja była nieuzasadniona, kosztami transportu, utrzymania i koniecznego leczenia zwierzęcia oraz udziału podmiotów, o których mowa w ust. 3, obciąża się organizację pozarządową wpisaną na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1.”;

4) w art. 9:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zabrania się trzymania zwierząt domowych na uwięzi dłużej niż 12 godzin w ciągu doby.”,

b) dodaje się ust. 3–7 w brzmieniu:

„3. Tymczasowe trzymanie zwierząt domowych na uwięzi jest dozwolone na uwięzi o długości minimalnej 6m, zapewniając zwierzęciu korzystanie z wybiegu o powierzchni co najmniej 20 m² powierzchni.

4. Do celów tymczasowego trzymania zwierząt domowych na uwięzi, zabrania się używania:

- 1) łańcucha;
- 2) metalowej obroży, w tym kolczatki.

5. Trzymanie zwierząt w kojcu jest dozwolone, pod warunkiem zapewnienia zwierzęciu odpowiedniej powierzchni, zapewniając zwierzęciu o wysokości w kłębie:

- 1) do 50 cm – powierzchnię kojca wynoszącą nie mniej niż 9 m²;
- 2) od 51 cm do 66 cm – powierzchnię kojca wynoszącą nie mniej niż 12 m²;
- 3) powyżej 66 cm – powierzchnię kojca wynoszącą nie mniej niż 15 m².

6. W przypadku trzymania więcej niż jednego zwierzęcia w kojcu, powierzchnię kojca na każde kolejne zwierzę powiększa się o połowę powierzchni określonej odpowiednio w ust. 5 .

7. W przypadku trzymania w jednym kojcu zwierząt o różnej wysokości w kłębie, określonej w ust. 5, do obliczenia powierzchni kojca przyjmuje się powierzchnię określoną dla zwierzęcia o większej wysokości w kłębie.”;

- 5) w art. 10a:
- a) w ust. 1:
 - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) wprowadzania do obrotu psów i kotów poza miejscami ich chowu lub hodowli, w tym za pośrednictwem sieci Internet;”,
 - dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) zbywania zwierząt domowych małoletnim.”,
 - b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:
„6. Zakaz, o którym mowa w ust. 2, nie dotyczy hodowli:
 - 1) psów pochodzących od suk i reproduktorów będących psami rasowymi;
 - 2) kotów pochodzących od kotek i kotów reproduktorów, będących kotami rasowymi.”;
- 6) w art. 11:
- a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:
„1a. Gminy realizują zadanie zapewnienia opieki bezdomnym zwierzętom:
 - 1) za pośrednictwem jednostek organizacyjnych, prowadzących schroniska dla zwierząt lub,
 - 2) tworząc jednostki organizacyjne, powołane w celu prowadzenia schroniska dla zwierząt lub
 - 3) zawierając porozumienie, o którym mowa w ust. 4.”,
 - b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:
„4. Organizacje społeczne, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, które nie działają w celu osiągnięcia zysku i posiadające status organizacji pożytku publicznego, w rozumieniu art. 20 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie (Dz. U. z 2020 r. poz. 1057), mogą zapewniać bezdomnym zwierzętom opiekę i w tym celu prowadzić schroniska dla zwierząt, w porozumieniu z właściwymi organami samorządu terytorialnego.”,
 - c) dodaje się ust. 5–7 w brzmieniu:
„5. Kierownikiem jednostki organizacyjnej, o której mowa w ust. 1a pkt 1 i 2, może być wyłącznie osoba pełnoletnia, ciesząca się nieposzlakowaną opinią, która nie była skazana prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, którego przedmiotem było zwierzę, a także za umyślne przestępstwo popełnione z użyciem przemocy.

6. W składzie organów organizacji społecznych, o których mowa w ust. 4, mogą znajdować się wyłącznie osoby pełnoletnie, cieszące się nieposzlakowaną opinią, które nie były skazane prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, którego przedmiotem było zwierzę, a także za umyślne przestępstwo popełnione z użyciem przemocy.

7. W schroniskach dla zwierząt, prowadzonych przez podmiot, o którym mowa w ust. 1a pkt 1 i 2 oraz w ust. 4, zatrudnia się wyłącznie osoby, które nie były skazane prawomocnym wyrokiem za umyślne przestępstwo, którego przedmiotem było zwierzę, a także za umyślne przestępstwo popełnione z użyciem przemocy.”;

7) w art. 12 po ust. 4b dodaje się ust. 4c w brzmieniu:

„4c. Zabrania się chowu lub hodowli zwierząt futerkowych, z wyjątkiem królika, o których mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132 oraz z 2020 r. poz. ...), w celach komercyjnych, w szczególności w celu pozyskania z nich futer lub innych części zwierząt.”;

8) w art. 15 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Warunki występów, treningów i tresury oraz metody postępowania ze zwierzętami wykorzystywanymi do celów filmowych, sportowych i specjalnych nie mogą zagrażać ich życiu i zdrowiu ani powodować cierpienia.”;

9) po art. 16 dodaje się art. 16a w brzmieniu:

„Art. 16a. Dopuszcza się wystawy i pokazy zwierząt polegające wyłącznie na prezentowaniu cech danej rasy zwierząt. Sposób organizacji wystaw i pokazów zwierząt nie może zagrażać życiu i zdrowiu zwierząt ani powodować cierpienia.”;

10) w art. 17:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zabronione jest wykorzystywanie w celach widowiskowych zwierząt wolno żyjących (dzikich) lub należących do gatunków takich zwierząt urodzonych i wychowanych w niewoli, za wyjątkiem ogrodów zoologicznych lub podobnych miejsc służących obserwacji zwierząt.”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Tresura zwierząt do celów widowiskowych, specjalnych i obronnych nie może być prowadzona w sposób powodujący ich cierpienie.”,

c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Zabrania się działalności menażerii objazdowych, a także organizowania i prowadzenia występów cyrkowych z udziałem zwierząt lub podobnych pokazów, związanych z wykorzystywaniem zwierząt w celach rozrywkowych.”,

d) ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Minister właściwy do spraw środowiska w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw kultury określi, w drodze rozporządzenia, minimalne warunki utrzymywania poszczególnych gatunków zwierząt wykorzystywanych do celów filmowych, sportowych i specjalnych, mając na względzie zapewnienie im właściwej opieki.”;

11) w art. 18 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Zwierzęta wykorzystywane do celów filmowych, sportowych i specjalnych mogą być przetrzymywane, hodowane i prezentowane jedynie w stadninach, w miejscach przeznaczonych dla zwierząt wykorzystywanych do celów specjalnych lub w miejscach spełniających warunki wymagane w przypadku miejsc przeznaczonych dla zwierząt wykorzystywanych do celów specjalnych, w ogrodach zoologicznych oraz w ośrodkach rehabilitacji zwierząt, pod nadzorem Inspekcji Weterynaryjnej.”;

12) po art. 18 dodaje się art. 18a w brzmieniu:

„Art. 18a. 1. Opiekunowi zwierzęcia wykorzystywanego do celów specjalnych, które na mocy decyzji właściwego organu zostało wycofane ze służby, przysługuje miesięczne świadczenie na jego utrzymanie, pochodzące ze środków tego organu, wypłacane do czasu zgonu tego zwierzęcia.

2. Organ, który wydał decyzję o wycofaniu zwierzęcia ze służby, ma prawo do kontroli sposobu wykorzystania świadczenia, o którym mowa w ust. 1, w tym prawo do jego cofnięcia oraz prawo do odebrania zwierzęcia, w przypadku stwierdzenia niehumanitarnego traktowania zwierzęcia lub braku należytej pielęgnacji albo braku zapewnienia właściwych warunków bytowania.

3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość świadczenia, o którym mowa w ust. 1, oraz zasady jego wypłacania, w tym wzór wniosku opiekuna o jego przyznanie.”;

13) w art. 34:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Wymogów określonych w ust. 1 i 3 nie stosuje się przy poddawaniu zwierząt szczególnym sposobom uboju przewidzianym przez obrządki religijne związków wyznaniowych o uregulowanej sytuacji prawnej funkcjonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na potrzeby wyłącznie ich członków, zwanego dalej „ubojem bez ogłuszania”.

3b. W przypadku, o którym mowa w ust. 3a, nie zezwala się na stosowanie systemów krępujących bydło przez umieszczenie w odwrotnym położeniu lub w dowolnym innym nienaturalnym położeniu.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. Minister właściwy do spraw rolnictwa w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) kwalifikacje osób uprawnionych do uboju bez ogłuszania,
- 2) warunki wyładunku, przemieszczania, przetrzymywania, unieruchamiania w celu dokonania uboju bez ogłuszania,
- 3) warunki i metody uboju bez ogłuszania stosownie do gatunku,
- 4) warunki nadzoru oraz określania maksymalnych potrzeb członków związków wyznaniowych o uregulowanej sytuacji prawnej funkcjonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej

– mając na względzie zapewnienie humanitarnego traktowania zwierząt podczas uboju bez ogłuszania oraz zaspokojenie potrzeb własnych wyłącznie członków związków wyznaniowych o uregulowanej sytuacji prawnej funkcjonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”;

14) tytuł rozdziału 10a otrzymuje brzmienie:

„Nadzór i kontrola nad przestrzeganiem przepisów o ochronie zwierząt”;

15) w art. 34a:

a) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Współdziałanie, o którym mowa w ust. 3, polega na prawie udziału we wszystkich czynnościach nadzorczych oraz wglądu w dokumentację schronisk dla zwierząt.”,

b) uchyla się ust. 5;

16) po art. 34a dodaje się art. 34b i art. 34c w brzmieniu:

„Art. 34b. 1. Lekarze weterynarii przeprowadzają kontrolę schronisk dla zwierząt raz na kwartał.

2. Wykonując kontrolę, o której mowa w ust. 1, lekarze weterynarii są uprawnieni do:

- 1) żądania pisemnych lub ustnych informacji w zakresie objętym przedmiotem kontroli, w tym informacji związanych z działalnością gospodarczą prowadzoną przez podmiot kontrolowany;
- 2) wstępu na teren objęty kontrolą, w tym do pomieszczeń i środków transportu;
- 3) utrwalania przebiegu kontroli za pomocą zdjęć;
- 4) badania, obserwacji lub utrwalania zachowania zwierzęcia;
- 5) pobierania próbek do badań od zwierząt.

Art. 34c. Pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej oraz osoby wyznaczone na podstawie art. 16 ust. 1 pkt 1 i art. 18 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1557 oraz z 2020 r. poz. 285), uprawnione do wykonywania czynności określonych w art. 19 tej ustawy, są uprawnieni do nakładania grzywnien w drodze mandatu karnego za wykroczenia określone w rozdziale 11.”;

- 17) po art. 34c dodaje się rozdział 10b w brzmieniu:

„Rozdział 10b

Rada do spraw Zwierząt

Art. 34d. 1. Rada do spraw Zwierząt, zwana dalej „Radą”, stanowi organ doradczy w zakresie ochrony zwierząt ministra właściwego do spraw administracji publicznej.

2. Zadaniem Rady jest analiza i monitorowanie stanu ochrony zwierząt. Rada realizuje zadanie w szczególności opracowując i publikując sprawozdanie w zakresie dobrostanu zwierząt za rok poprzedni. Rada publikuje sprawozdanie do dnia 30 czerwca.

3. Rada składa się z 9 członków.

4. Kadencja Rady trwa 4 lata.

5. Członków Rady powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw administracji publicznej.

6. Minister właściwy do spraw administracji publicznej powołuje członków Rady spośród przedstawicieli organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, lekarzy weterynarii, osób prowadzących hodowlę zwierząt i instytucji naukowych. Członkostwo w Radzie ma charakter społeczny i nieodpłatny.

7. Rada działa na podstawie uchwalonego przez siebie regulaminu. Regulamin zatwierdza minister właściwy do spraw administracji publicznej.

8. Członkowie Rady wybierają spośród siebie Prezydium Rady, składające się z Przewodniczącego oraz dwóch Zastępców Przewodniczącego. Przewodniczący kieruje pracami Prezydium Rady.

9. Prezydium Rady organizuje posiedzenia Rady przynajmniej raz na kwartał.

10. Prezydium Rady może tworzyć zespoły tematyczne w celu zbadania określonych zagadnień tematycznych związanych z ochroną zwierząt.

11. Prezydium Rady koordynuje prace Rady w zakresie opracowania i publikacji sprawozdania w zakresie dobrostanu zwierząt i przedstawia je ministrowi właściwemu do spraw administracji publicznej.

12. Minister właściwy do spraw administracji publicznej zapewnia z części budżetu państwa, której jest dysponentem, środki na prowadzenie działalności Rady i jej obsługę.

13. Obsługę administracyjną, organizacyjną i techniczną Rady, zapewnia urząd obsługujący ministra właściwego do spraw administracji publicznej.”;

18) po art. 34d dodaje się rozdział 10c w brzmieniu:

„Rozdział 10c

Lista organizacji pozarządowych

Art. 34e. 1. Minister właściwy do spraw administracji publicznej prowadzi listę organizacji pozarządowych, uprawnionych do:

- 1) żądania wszczęcia postępowania administracyjnego lub zgłoszenia żądania dopuszczenia do udziału w toczącym się postępowaniu administracyjnym, o którym mowa w art. 34e;
- 2) wytaczania powództwa w celu ochrony zwierząt, o którym mowa w art. 634a ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575, 1578 i ...);
- 3) wykonywania praw pokrzywdzonego w sprawach, o których mowa w art. 49 § 5 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30, 413, 568, 1086, 1458 i ...).

2. O wpis na listę, o której mowa w ust. 1, może ubiegać się organizacja pozarządowa, która łącznie spełnia następujące warunki:

- 1) posiada co najmniej dwuletnie doświadczenie w wykonywaniu zadań wiążących się z ochroną praw zwierząt;
- 2) posiada status organizacji pożytku publicznego w rozumieniu art. 20 ustawy z dnia 24 kwietnia 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie;
- 3) posiada umowę o współpracy w zakresie ochrony praw zwierząt zawartą z adwokatem, radcą prawnym;
- 4) daje gwarancję należytego wykonywania uprawnień mających na celu ochronę zwierząt.

3. Minister właściwy do spraw administracji publicznej wydaje decyzję w przedmiocie wpisu organizacji pozarządowej na listę, o której mowa w ust. 1, na jej wniosek.

4. Odmowa wpisu na listę, o której mowa w ust. 1, organizacji pozarządowej, która nie spełnia warunków określonych w ust. 2, następuje w drodze decyzji.

5. Organizacja pozarządowa dołącza do wniosku dokumenty potwierdzające spełnianie warunków, o których mowa w ust. 2.

6. Minister właściwy do spraw administracji publicznej wydaje decyzję o wykreśleniu organizacji pozarządowej z listy, o której mowa w ust. 1, w przypadku gdy organizacja ta:

- 1) zaprzestała prowadzenia działalności w zakresie ochrony praw zwierząt na skutek zmian w statucie lub innym akcie wewnętrznym określającym zakres prowadzonej działalności;
- 2) przestała spełniać warunki, o których mowa w ust. 2.

7. Wykreślenie organizacji pozarządowej z listy, o której mowa w ust. 1, następuje z dniem, w którym decyzja, o której mowa w ust. 6, stała się ostateczna.

8. Listę, o której mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw administracji publicznej udostępnia w Biuletynie Informacji Publicznej. Wraz z listą udostępnia się informacje o organizacjach pozarządowych wykreślonych z listy i dacie oraz przyczynach ich wykreślenia.”;

19) po art. 34e dodaje się rozdział 10d w brzmieniu:

„Rozdział 10d

Przepisy proceduralne

Art. 34f. 1. Organizacje pozarządowe wpisane na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1, lub Główny Lekarz Weterynarii, mogą żądać wszczęcia postępowania administracyjnego lub zgłaszać żądanie dopuszczenia do udziału w toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawach dotyczących ochrony zwierząt.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, uczestniczą w postępowaniu na prawach strony.

Art. 34g. 1. W sprawach dotyczących ochrony zwierząt, skarga do sądu administracyjnego od decyzji wydanej w postępowaniu administracyjnym, przysługuje także:

- 1) Głównemu Lekarzowi Weterynarii;
- 2) organizacjom pozarządowym wpisanym na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1.

2. Skarga przysługuje podmiotom, o których mowa w ust. 1, także w przypadku, gdy nie brały one udziału w określonym postępowaniu. W postępowaniu odwoławczym podmioty, o których mowa w ust. 1, uczestniczą na prawach strony.

3. Na postanowienie o odmowie dopuszczenia do udziału w postępowaniu podmiotom, o których mowa w ust. 1, służy zażalenie.”;

20) w art. 35 ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Tej samej karze podlega ten, kto znęca się nad zwierzęciem lub narusza zakazy określone w art. 12 ust. 2 i 4c oraz art. 17 ust. 1–7.”;

21) w art. 37 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Kto narusza nakazy albo zakazy określone w art. 9 ust. 2–5, art. 10a ust. 1–3, art. 11 ust. 3, art. 12 ust. 1, 4, 4a i 5–6a, art. 13 ust. 1, art. 14, art. 15 ust. 1–5, art. 16, art. 18, art. 22 ust. 1, art. 22a, art. 25 lub art. 27

podlega karze aresztu albo grzywny.”;

22) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Art. 40a. Kto, działaniem lub zaniechaniem, uniemożliwia przedstawicielom organizacji społecznych, których statutowym celem działania jest ochrona zwierząt, podejmowanie czynności, o których mowa w art. 34a ust. 3a, podlega karze grzywny.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 1575 i 1578) w części pierwszej w księdze pierwszej po tytule IIIb dodaje się tytuł IIIba brzmieniu:

„Tytuł IIIba
Ochrona zwierząt

Art. 63^{4a}. Organizacje pozarządowe wpisane na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638 i ...), lub Główny Lekarz Weterynarii, mogą wytaczać powództwa w celu ochrony zwierząt.”.

Art. 3. W ustawie z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2020 r. poz. 1439) w art. 7:

1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Gminne jednostki organizacyjne prowadzące na obszarze własnej gminy działalność, o której mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, na zasadach określonych w ustawie nie mają obowiązku uzyskania zezwoleń, o których mowa w ust. 1, ale muszą spełniać warunki wymagane przy udzielaniu takich zezwoleń.”;

2) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Gminne jednostki organizacyjne prowadzące na obszarze własnej gminy działalność, o której mowa w art. 11 ust. 1a ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638 i ...), nie mają obowiązku uzyskania zezwolenia, o którym mowa w ust. 1 pkt 4, ale muszą spełniać warunki wymagane przy udzielaniu takich zezwoleń oraz warunki, o których mowa w art. 11 ust. 5 i 7 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks postępowania karnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 30, 413, 568, 1086 i 1458) w art. 49 dodaje się § 5 w brzmieniu:

„§ 5. W sprawach o przestępstwa, których przedmiotem było zwierzę, oraz o przestępstwa, o których mowa w rozdziale XXII Kodeksu karnego, organizacje pozarządowe wpisane na listę, o której mowa w art. 34e ust. 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638 i ...), lub Główny Lekarz Weterynarii, mogą wykonywać prawa pokrzywdzonego, jeżeli w zakresie swego działania ujawniły przestępstwo lub wystąpiły o wszczęcie postępowania.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2020 r. poz. 729, 956 i 1423) w art. 96 po § 1c dodaje się § 1d w brzmieniu:

„§ 1d. W postępowaniu mandatowym, w sprawach o czyny określone w art. 37–37b, art. 37d i art. 37e ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 638 i ...) Inspekcja Weterynaryjna może nałożyć grzywnę w wysokości do 5000 zł.”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 marca 2004 r. o ochronie zdrowia zwierząt oraz zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt (Dz. U. z 2020 r. poz. 1421) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) w art. 1 pkt 1 lit. a, c-f, h, i, j, l, jest dozwolone po stwierdzeniu przez powiatowego lekarza weterynarii właściwego ze względu na przewidywane miejsce jej prowadzenia, w drodze decyzji, spełniania wymagań weterynaryjnych określonych dla prowadzenia danego rodzaju działalności;”;

2) w art. 10 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Minister właściwy do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, minimalne warunki bytowe dla poszczególnych gatunków zwierząt utrzymywanych w schroniskach, z uwzględnieniem niezbędnych instalacji oraz rodzaju użytych materiałów, a także parametrów fizycznych związanych z utrzymaniem zwierząt w schronisku, mając na względzie zapewnienie tym zwierzętom właściwych warunków bytowania i opieki oraz wpływ tych warunków na zdrowie i dobrostan zwierząt.”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody (Dz. U. z 2020 r. poz. 55, 471 i 1378) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w pkt 11 uchyla się lit. a;

2) w art. 73 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, nie dotyczą ogrodów zoologicznych i placówek naukowych prowadzących badania nad zwierzętami, a zakazy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, nie dotyczą ośrodków rehabilitacji zwierząt.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132) w art. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) lisa pospolitego (*Vulpes vulpes*), lisa polarnego (*Alopex lagopus*), norkę amerykańską (*Mustela vison*), tchórza (*Mustela putorius*), jenota (*Nyctereutes procyonoides*), nutrię (*Myocastor coypus*), szynszylę (*Chinchilla lanigera*) i królika (*Oryctolagus cuniculus*), utrzymywanych w celu produkcji surowca dla przemysłu mięsnego i włókienniczego;”.

Art. 9. 1. Do postępowań w sprawie wydania zezwolenia na prowadzenie schronisk dla bezdomnych zwierząt, wszczętych i niezakończonych decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 3, w brzmieniu dotychczasowym.

2. Tracą ważność zezwolenia na prowadzenie schroniska dla bezdomnych zwierząt, wydane przedsiębiorcom przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 10. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 17 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 17 ust. 8 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 11. Podmiotom objętym zakazem, o którym mowa w art. 12 ust. 4c ustawy zmienianej w art. 1, przysługuje prawo do rekompensaty z budżetu państwa z tytułu zaprzestania chowu lub hodowli zwierząt futerkowych, z wyjątkiem królika, o których mowa w art. 2 pkt 3 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. z 2017 r. poz. 2132 oraz z 2020 r. poz. ...), w celu pozyskania z nich futer.

Art. 12. 1. Jeżeli właściciel lub opiekun zwierzęcia dotychczas wykorzystywanego do celów rozrywkowych i widowiskowych, przetrzymywanego, hodowanego i prezentowanego w cyrkach lub bazach cyrkowych nie może lub nie chce zapewnić mu opieki, zwierzę to, w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, przekazywane jest, właściwej, ze względu na miejsce prowadzenia działalności, gminnej jednostce organizacyjnej, prowadzącej schronisko dla bezdomnych zwierząt, bądź ogrodowi zoologicznemu.

2. Przekazanie zwierzęcia, o którym mowa w ust. 1, następuje za zgodą podmiotu, któremu zwierzę ma być przekazane.

3. Gminne jednostki organizacyjne, którym przekazano zwierzęta, o których mowa w ust. 1, mogą je przekazywać organizacjom społecznym, o których mowa w art. 11 ust. 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, na podstawie porozumienia.

4. W przypadku braku zgody, o której mowa w ust. 2, lub wystąpienia innych okoliczności uniemożliwiających przekazanie zwierzęcia podmiotom, o których mowa w ust. 1, zwierzę może zostać nieodpłatnie przekazane innej osobie prawnej lub jednostce organizacyjnej nieposiadającej osobowości prawnej albo osobie fizycznej, która zapewni mu właściwą opiekę.

5. Z przekazania zwierzęcia sporządza się protokół, który zawiera:

- 1) datę przekazania zwierzęcia;
- 2) nazwę, siedzibę i adres podmiotu przekazującego zwierzę;
- 3) nazwę i siedzibę gminnej jednostki organizacyjnej, prowadzącej schronisko dla bezdomnych zwierząt, ogrodu zoologicznego, osoby prawnej lub innej jednostki organizacyjnej albo imię, nazwisko, miejsce zamieszkania i adres osoby fizycznej, której zwierzę jest przekazywane;
- 4) określenie gatunku, wieku i płci zwierzęcia;
- 5) informację o stanie zdrowia zwierzęcia.

Art. 13. Podmiotom wykonującym w dniu wejścia w życie przepisu art. 34 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1 działalność gospodarczą w zakresie uboju zwierząt dokonywanego w szczególności sposób przewidziany przez obrządki religijne związków wyznaniowych przysługuje rekompensata z budżetu państwa z tytułu ograniczenia lub zaprzestania tej działalności w związku z wejściem w życie przepisu art. 34 ust. 3a ustawy zmienianej w art. 1.

Art. 14. 1. Podmiotom przekazującym zwierzęta, dotychczas wykorzystywane do celów rozrywkowych i widowiskowych, przetrzymywanych, hodowanych i prezentowanych w cyrkach lub bazach cyrkowych, przysługuje prawo do odszkodowania za poniesioną szkodę w wyniku nałożenia obowiązku, o którym mowa w art. 12 ust. 1.

2. Podmioty, o których mowa w ust. 1, mają prawo złożenia do ministra właściwego do spraw rolnictwa wniosku o odszkodowanie.

3. Minister właściwy do spraw rolnictwa wypłaca odszkodowania, o których mowa w ust. 1, z części budżetu państwa, której jest dysponentem.

4. Minister właściwy do spraw rolnictwa, rozpatruje wnioski o wypłatę odszkodowania za przekazanie zwierzęcia, nie później niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wniosku. Minister właściwy do spraw rolnictwa przyznaje lub odmawia przyznania odszkodowania w drodze decyzji.

5. Podmiotom prowadzącym działalność widowiskową lub rozrywkową, które obowiązane są do przekazania zwierząt, dotychczas wykorzystywanych do celów rozrywkowych i widowiskowych, przetrzymywanych, hodowanych i prezentowanych w cyrkach lub bazach cyrkowych, właściwym, ze względu na miejsce prowadzenia działalności, gminnym jednostkom organizacyjnym, prowadzącym schroniska dla bezdomnych zwierząt, bądź ogrodom zoologicznym, przysługuje prawo odwołania od decyzji, o której mowa w ust. 4.

Art. 15. 1. Tworzy się Radę do spraw Zwierząt.

2. Rada do spraw Zwierząt publikuje sprawozdanie w zakresie dobrostanu zwierząt za rok 2020, o którym mowa w art. 34d ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1, w terminie do dnia 15 listopada 2021 r.

Art. 16. Zezwolenia na wykonywanie działalności w zakresie, o którym mowa w art. 7 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 3, wydane na podstawie art. 9 ust. 1b tej ustawy, wygasają po upływie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisów:

- 1) art. 1 pkt 4, 6 i 8–11 oraz art. 9 ust. 2, które wchodzi w życie po upływie 6 miesięcy od dnia ogłoszenia;
- 2) art. 1 pkt 5 i 7 oraz art. 11 i 13, które wchodzi w życie po upływie 12 miesięcy od dnia ogłoszenia.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Elżbieta Witek